

jordi alcaraz

gnòmon

MAYORAL

Consell de Cent, 286
08007 Barcelona
t. +34 934 880 283
www.galeriamayoral.com
info@galeriamayoral.com

Dibuixar de nit (I)

2023

Carbó, llapis gras i resina sobre metacrilat i paper

210 × 285 cm

82.7 × 112.2 in

Jordi Alcaraz pren com a punt de partida el gnòmon, la tija senzilla però fonamental de qualsevol rellotge de sol, per endinsar-se novament en la qüestió del temps i donar-li forma: expandir-lo i contraure'l per captar des de la màgia del moment fins a la seva naturalesa universal.

L'artista s'escapa momentàniament de la voràgine del món per atrapar la temporalitat i observar-la amb una lupa; per afaïçonar-la de mil maneres diferents, alternatives a la vivència d'aquesta realitat en la nostra vida diària, on predomina la immediatesa, la fragmentació i l'alienació.

Alcaraz fa visible les múltiples variants d'aquesta realitat abstracta a través d'unes obres dinàmiques en les que predominen els jocs de llum i ombra, aconseguits a través dels contrastos formals, matèrics i volumètrics que crea mitjançant el treball combinat de materials delicats, eteris, com el vidre o el paper, amb d'altres més toscos i pesats, com la pedra o el carbó.

Així, les obres que trobem en aquesta exposició són unes creacions vigents que a la vegada entronquen amb una preocupació artística universal, susceptible de ser resseguida al llarg de tota la història de

l'art. Ens referim al *fugit irreparabile tempus* (fugit irreparablement el temps), del que parlava ja Virgili al segle I aC, i de la que tracten des de la tradició del *Memento mori* —una temàtica nascuda en la il·luminació dels llibres medievals i que arriba fins a artistes com Van Gogh i Picasso— fins a la persistència de les primeres avantguardes en captar la «fotografia» d'un instant. Una preocupació de la que també ens parlava Salvador Dalí, amb qui Alcaraz comparteix objecte d'estudi i, fins i tot, l'estètica dels «rellotges camembert»; un temps en moviment, canviant.

El mecanisme d'un rellotge de sol (díptic)

(2023)

Resina, llapis gras i collage sobre cartró

300 × 400 cm

118.11 × 157.5 in

Des d'aquesta tradició, actualitzada amb la seva pròpia vivència i una experimentació heterogènia en la que es fusionen art conceptual i matèria, Alcaraz ens presenta aquí un conjunt de treballs purs i precisos, en els quals es percep la tensió entre visualitat i concepte. Unes obres que, com ens diu Biel Mesquida —amb qui hem tingut el plaer de comptar per a aquest projecte, juntament amb Jean Marie del Moral—: «revel[en] el tic-tac d'un temps imaginari. / D'un cop d'ull es genera el pas del temps que arriba dins un entorn de silencis. / Cerca textures de transparència que mostrin l'invisible en estat sòlid».

Dibujar de nit (I)

(Dibujar de noche I)

2023

Carbón, lápiz graso y resina sobre metacrilato y papel

210 × 285 cm

82.7 × 112.2 in

Jordi Alcaraz toma como punto de partida el gnomon, la varilla sencilla pero fundamental de cualquier reloj de sol, para adentrarse nuevamente en la cuestión del tiempo y darle forma: expandirlo y contraerlo para captar desde la magia del momento hasta su naturaleza universal.

El artista se escapa momentáneamente de la vorágine del mundo para atrapar la temporalidad y observarla con una lupa; para trabajarla de mil maneras diferentes, alternativas a la vivencia de esta realidad en nuestra vida diaria, donde predomina la inmediatez, la fragmentación y la alienación.

Alcaraz hace visibles las múltiples variantes de esta realidad abstracta a través de unas obras dinámicas en las que predominan los juegos de luz y sombra, logrados mediante los contrastes formales, matéricos y volumétricos que crea combinando materiales delicados y etéreos, como el vidrio o el papel, con otros más toscos y pesados, como la piedra o el carbón.

Así, las obras que encontramos en esta exposición son unas creaciones vigentes, las cuales entroncan a la vez con una preocupación artística universal, susceptible de ser rastreada a lo largo de toda la

historia del arte. Nos referimos al *fugit irreparabile tempus* (huye irreparablemente el tiempo), del que hablaba ya Virgilio en el siglo I a. C., y del que tratan desde la tradición del *Memento mori* —una temática nacida en la iluminación de los libros medievales y que llega hasta artistas como Van Gogh y Picasso— hasta la persistencia de las primeras vanguardias al captar la «fotografía» de un instante. Una preocupación de la que también nos hablaba Salvador Dalí, con quien Alcaraz comparte objeto de estudio e, incluso, la estética de los «relojes camembert»; un tiempo en movimiento, cambiante.

El mecanismo de un reloj de sol (díptico)

(2023)

Resina, lápiz graso y collage sobre cartón

300 × 400 cm

118.11 × 157.5 in

Partiendo de esta tradición, actualizada a través de su propia vivencia y una experimentación heterogénea en la que se fusionan arte conceptual y materia, Alcaraz nos presenta aquí un conjunto de trabajos puros y precisos, en los cuales se percibe la tensión entre visualidad y concepto. Unas obras que, como nos dice Biel Mesquida —con quien hemos tenido el placer de contar para este proyecto, juntamente con Jean Marie del Moral—: «revel[an] el tictac de un tiempo imaginario. / De un vistazo se genera el paso del tiempo que llega dentro de un contorno de silencios. / Busca texturas de transparencia que muestren lo invisible en estado sólido».

Dibuixar de nit (I)

(Drawing by Night I)

2023

Coal, grease pencil and resin on methacrylate and paper

210 × 285 cm

82.7 × 112.2 in

Jordi Alcaraz takes as his point of departure the gnomon, the simple but essential blade of any sundial, in order to return to the issue of time and give it shape: expand and contract it, so as to capture from the magic of the moment to its universal nature.

The artist escapes momentarily from the turmoil of the world to capture temporality and observe it through a magnifying glass; to work on it in a thousand different ways, unlike how we experience this reality in our everyday life, where immediacy, fragmentation and alienation prevail.

Alcaraz makes the multiple variants of this abstract reality visible through dynamic works in which the play of light and shadow prevails, achieved through formal, material and volumetric contrasts, which he creates combining delicate and ethereal materials, such as glass or paper, with others which are coarser and heavier, such as stone or coal.

The works that we find in this exhibition are therefore topical creations, which at the same time engage with a universal artistic concern that can be traced throughout the history of art. We are referring to the

fugit irreparabile tempus (it escapes, irretrievable time), which Virgil already talked about in the 1st century BC, and which has been discussed from the tradition of *Memento mori*—a subject which emerged in the enlightenment of mediaeval books and which reached artists like Van Gogh and Picasso—to the persistence of the first avant-garde movements on capturing the “photograph” of a moment. This concern was also talked about by Salvador Dalí, with whom Alcaraz shares the same subject matter and, even, the aesthetics of “camembert clocks”, a time in movement, changing.

The Mechanism of a Sundial (Diptych)

(2023)

Resin, grease pencil and collage on cardboard

300 × 400 cm

118.11 × 157.5 in

From this tradition, updated with his own experience and heterogeneous experimentation which merges conceptual art and matter, here Alcaraz presents us with a set of pure and precise works in which the tension between visuality and concept is perceived. These works, as mentioned by Biel Mesquida—with whom we had the pleasure of collaborating for this project, together with Jean Marie del Moral—: “reveal the tick-tock of an imaginary time. / At a glance generating the passing of time which reaches us in a contour of silence. / Seeking textures of transparency which show the invisible in a solid state”.